

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Møllen

Citation: Gjellerup, Karl: "Møllen. Roman i 5 Bøger", i Gjellerup, Karl: *Møllen. Roman i 5 Bøger*, 1896, s. 513. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup03-shoot-idm140607019683008/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Møllen. Roman i 5 Bøger

Kjærlighed om sig — forstaaende og tilgivende Venskab og Kjærlighed til Døden.

Ja, han vilde næsten have følt sig menneskelig lykkelig, hvis ikke denne Kjærlighed neppe var trængt ind i ham med sin Forsoning og Fred, før den blev til hans Anklager: — denne elskelige Kvinde, som klyngede sig til ham, var bleven ulykkelig ved ham! Hun var idag kommen til Møllen som til det begyndende Bryllup; endelig havde hun turdet haabe — og havde haabet — at Alt vilde blive godt, og saa skuide det just vise sig, at Alt var langt uopretteligere tabt, end hun nogensinde havde haft Grund til at frygte. Jo taalmodigere og kjærligere hun bar denne frygtelige Skuffelse, desto klarere aabenbaredes derved, hvor usigelig meget hun havde tabt; thi hun bar den med Styrken af den Kjærlighed, der var bedragen for sin Livslykke.

Tættere randt Taarerne ned over hans skjælvende Træk, medens han ømt trykkede hende ind til sig og mødte det Blik, hvormed hun saac op paa ham — et Blik, der baade var sløret af Martyriets Smerte og dog saa lyst af dets rensende Kraft. Men saa var der atter noget saa Befriende ved det at græde over en Anden — for ham, der saa længe havde været lukket egoistisk inde med sig selv i sin